

Kronika

Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s., pobočný spolek Benešov

**Český svaz
protifašistických bojovníků, z. s.**

Obsah:

Rok 2022

Setkávání členů

středy 9–11 h. v DPS: 16. 3. 2022, 25. 5. 2022, 19. 10. 2022, 16. 11. 2022 v Domě s pečovatelskou službou Benešov

Do konce února podat žádost o dotaci na Město Benešov

Pietní akce

19. 4. 2022 Pomník amerických letců, Benešov – Konopiště

8. 5. 2022, u památníků: budova Městského úřadu, Gymnázia, sokolovna, hřbitov

27. 10. 2022 u památníku obětem I. a II. Světové války před budovou Gymnázia u příležitosti 104. výročí vzniku samostatného Československa

11. 11. 2022 u památníku obětem I. a II. světové války před budovou Gymnázia u příležitosti Dne válečných veteránů

Organizace přednášek (setkání)

Setkání na téma KT Bystřice

Setkání se Stanislavem Motlem

Setkání s PhDr. Tomášem Zouzalem jako tematické pokračování setkání z 11. 11. 2021

Rok 2021

Založení benešovského pobočného spolku protifašistických bojovníků 23. 11. 2021

První akce benešovského svazu protifašistických bojovníků 11. 11. 2021

Rozhodnutí benešovské organizace Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) 20. 10. 2021

Usnesení Oblastního svazu výboru Českého bojovníků za svobodu Benešov ze dne 16. 6. 2021

Z historie organizace

Vzpomínkové pietní akce 2021

Odcházejí... Ing. Jiří Bučinský 22. 2. 2021

Exponent nacistických pohrobků opět zaútočil 17. 1. 2021

Vzpomínka Jiřího Vosáhla 15. 1. 2021

**Benešovská organizace ČSBS navštívila památníky
v Ležákách a pardubickém Záměčku 30. 11. 2020**

Odcházejí... Miroslav Wolf 11. 6. 2020

Informace o 10. řádném zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu

Jednání se uskutečnilo 19. 6. 2019

Vystoupení na 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Informace o 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Proti smyšlenkám se musím ohradit 3. 6. 2019

Projekt Lidická hrušeň pokračuje

Hlas veřejnosti je síla, kterou jen tak nezastavíš 7. 5. 2019

Z historie organizace (*publikováno v r. 2017*)

Květnové pietní akty v Benešově 7. 5. 2017

Projekce filmu „Živý mrtvý“ 27. 1. 2017

2022

2021

Založení benešovského pobočného spolku protifašistických bojovníků

Ustavující členská schůze Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s. – pobočného spolku Benešov se uskutečnila v Benešově dne 23. 11. 2021 v 10 hodin.

Účelem spolku (viz [Veřejný rejstřík a Sběrka listin - Ministerstvo spravedlnosti České republiky \(justice.cz\)](#)) je zachování a propagace tradování paměti národa tak, aby národně osvobozenecý boj v letech 1914–1918 a boj proti fašismu a nacismu v letech 1939–1945 byly pravdivě popisovány, vysvětlovány a hodnoceny.

Pobočný spolek Benešov byl do spolkového rejstříku zapsán 5. 1. 2022, IČ: 140 53 772, sídlo: Masarykovo náměstí 100, 256 01 Benešov [[Veřejný rejstřík a Sběrka listin - Ministerstvo spravedlnosti České republiky \(justice.cz\)](#)].

První akce benešovského svazu protifašistických bojovníků

Činnost pobočného spolku Českého svazu protifašistických bojovníků (ČSPB) v Benešově začala ještě před jeho formálním založením.

11. 11. 2021

Mezi tradiční aktivity patřila a bude patřit účast na pietních akcích. V listopadu to je Den válečných veteránů. Pietní setkání se koná vždy u památníků obětí 1. a 2. světové války před Gymnázium Benešov.

[Zpravodaj města Benešov - prosinec 2021](#) na s. 6 uveřejnil článek o pietní akci, které jsme se zúčastnili. První zpráva naše členka Marie Peterková.

Autorka informace v textu (Markéta Pazderová) nepřesně informovala, že „tým knihovny na ten samý den připravil zajímavé setkání s historikem Tomášem Zouzalem...“; přednášku dr. Zouzala zabezpečil **spolek ČSPB Benešov** a po dohodě s vedením města Benešov byla uskutečněna v městské knihovně v Benešově.

Zpravodaj města Benešov

Zpravodaj města Benešov vydává jedenkrát měsíčně v nákladu 3 000 ks město Benešov, Masarykovo nám. 100, 256 01 Benešov. Distribuce zdarma MěÚ Benešov (budovy A, B a C), Muzeum umění a designu Benešov, Městská knihovna Benešov, Dům dětí a mládeže Benešov, domy s pečovatelskou službou, Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a. s., poliklinika, Turistické informační centrum, stánky s tiskovinami.

Redakce: Markéta Pazderová, DiS., e-mail: pazderovam@benesov-city.cz. Inzerce a zaslání příspěvků na e-mail: redakce@benesov-city.cz. Uzávěrka do dalších čísel je vždy k 15. dni předešlého měsíce, vyjma letních prázdnin, zde je uzávěrka k 15. 8.

Pozvánka na první akci ČSPB, p. s. Benešov

Český svaz
protifašistických bojovníků, z. s.

zvou u příležitosti 80 let od založení výcvikového prostoru SS „Benešov“ na setkání s historikem PhDr. Tomášem Zouzalem na téma

„Benešovsko v moci Waffen-SS“

Setkání se uskuteční ve čtvrtek 11. 11. 2021 v 18.00 hod. v Městské knihovně Benešov, Malé Náměstí 1700, 256 01 Benešov.

Vstup volný.

za Městskou knihovnu Benešov Ing. Hana Zdvihalová, ředitelka
za ČSPB, z. s., PhDr. Vladimír Pelc, předseda

Říjnové číslo Zpravodaje města Benešov k akci přinesla tuto pozvánku

Akce se zúčastnilo cca 35 osob, trvala 1,5 hodiny a byla všeobecně kladně hodnocena. S dr. T. Zouzalem jsme dohodli její volné pokračování napřesrok, tedy v listopadu 2022.

Informaci o akci jsme publikovali též na www.protifasismu.cz - Přítomnost - Český svaz protifašistických bojovníků (ČSPB), pobočný spolek Benešov.

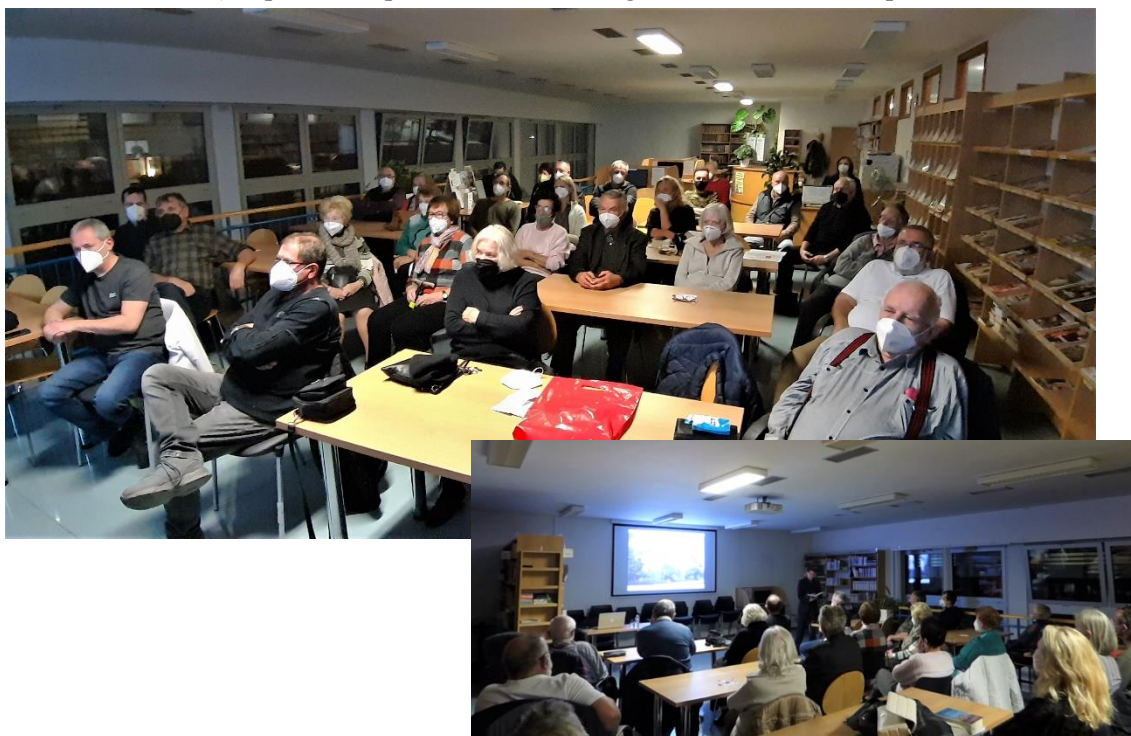
PhDr. Tomáš Zouzal

Městská knihovna Benešov
Český svaz
protifašistických bojovníků, z. s.

Vás zvou na setkání u příležitosti
80 let od založení výcvikového
prostoru SS Benešov
na téma

**BENEŠOVSKO
V MOCI WAFFEN-SS**
s historikem
PhDr. Tomášem Zouzalem
11. 11. 2021
v 18:00 ve studovně MKB
www.knihovna-benesov.cz

Účastníci setkání v Městské knihovně Benešov (na fotografiích an face je zřejmé, že probíhala korona krize – virus corona-19). Uprostřed vpředu sedí hlavní organizátorka naší akce paní Marie Peterková.

Historik PhDr. Tomáš Zouzal a PhDr. Vladimír Pelc, předseda výboru pobočného spolku ČSPB Benešov

Rozhodnutí benešovské organizace Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS)

Dne 20. října 2021 benešovská organizace Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) rozhodla takto:

Organizace se ruší.

Důvodem je mnohaleté nedemokratické vedení ČSBS v čele s J. Vodičkou, dále neprůhledné hospodaření a nedemokratický průběh XI. sjezdu ČSBS (10. 7. 2021) – ze 72 oblastních organizací ČSBS s právem účasti na sjezdu bylo na sjezd pozváno pouze 56 zástupců, přitom podle stanov má každá oblastní organizace právo mít svého zástupce na jednání sjezdu a mezi sjezdy v ústředním výboru, přítomno bylo 55, navíc vodičkovské vedení v rozporu se stanovami určilo, že rozhodující hlas má pouze 49 z nich. Z těchto 49 pak pouze 30 hlasovalo pro Vodičku jako předsedu; obdobně byli zvoleni další členové vedení. K vytvoření takového vedení tedy došlo nelegitimním způsobem.

Založili jsme Český svaz protifašistických bojovníků (ČSPB), pobočný spolek Benešov, který je vytvořen na demokratických zásadách a je oproštěn od protidemokratického řízení, politického a hospodářského tunelování, jak tomu je v ČSBS.

Zapsal

PhDr. Vladimír Pelc,

bývalý předseda oblastní a základní organizace ČSBS Benešov

Usnesení

Oblastního svazu výboru Českého bojovníků za svobodu Benešov ze dne 16. 6. 2021

Kategoricky odmítáme snahu současného vedení ČSBS zabránit zástupcům více než dvou desítek organizací v účasti na jednání XI. sjezdu (10. 7. 2021), a zejména v účasti na jednání budoucího, tedy posjezdového ústředního výboru – to pouze pod byrokratickou záminkou, že své zástupce na sjezd i do ústředního výboru, kupř. ze zdravotních důvodů či důvodů kovidové karantény, určily po 18. březnu t. r.

Seznam delegátů byl, bez konzultace s oblastními výbory a pouze na základě rozhodnutí současného vedení, uzavřen v době přísné protikovidové karantény, kdy se některé oblastní organizace ke schválení svých delegátů nemohly sejít. Na pozdější návrhy oblastních výborů nebude p. Vodička, podle svého vyjádření, brát zřetel. Zásadně odmítáme takové svévolné protidemokratické jednání předsedy p. J. Vodičky porušující stanovy ČSBS.

Stejně tak odmítáme alibismus p. Vodičky, jímž by, opět v rozporu se stanovami ČSBS, dovolil účast zástupců uvedených organizací na XI. sjezdu pouze jako hostů, tedy jen s hlasem poradním.

Důrazně upozorňujeme, že takové jednání je v rozporu s elementárními demokratickými zásadami, se stanovami našeho svazu, a že je lze úspěšně napadnout soudní správní žalobou s cílem zrušení sjezdu a jeho výsledků.

Podle stanov mají mít členy Ústředního výboru všechny oblasti a to v postavení rovnosti všech členů na všech jednáních. Proto požadujeme dodržení stanov tak, že náš zástupce bude delegátem XI. sjezdu ČSBS s hlasem rozhodujícím, a bude se stejným hlasem nadále členem ústředního výboru ČSBS ve volebním období po XI. sjezdu ČSBS.

V případě, že se současné vedení ČSBS v čele s J. Vodičkou dokoná uvedené nedemokratické jednání, ukládá oblastní výbor svému předsedovi PhDr. Vladimíru Pelcovi obrátit se na soud se žalobou, jejímž cílem bude zrušení jednání XI. sjezdu ČSBS.

**Zapsal PhDr. Vladimír Pelc,
předseda OV ČSBS Benešov**

Z historie organizace

*Publikujeme texty uveřejněné
původně na webu^a zrušené
benešovské organizace
Českého svazu bojovníků za svobodu*

Uvádíme zde – kvůli zachování informací o činnosti bývalé benešovské organizace ČSBS za poslední období – materiály původně publikované na samostatném webu této benešovské organizace do jejího zrušení v roce 2021 (chronologicky sestupně).

Vzpomínkové pietní akce 2021

Letos se vzpomínkové pietní akce, kvůli koronakrizi, konaly opět s vyloučením širší veřejnosti.

V Benešově se v pátek 7. května 2021 u příležitosti konce II. světové války pokládaly věnce. Každoročně si pietním aktem připomínáme oběti války a padlé hrdiny, kteří v květnu 1945 osvobodovali Československo. Na těchto akcích se účastní také benešovská organizace Českého svazu bojovníků za svobodu.

Pietních akcí v Benešově se zúčastnil Vladimír Pelc ([Vzpomínkové pietní akce se opět konaly bez přítomnosti veřejnosti: Benešov \(benesov-city.cz\)](https://vzpominkove-pietni-akce-se-opet-konaly-bez-přítomnosti-veřejnosti-benesov-benesov-city.cz)), v Sedlci položily květiny ses. Blanka Hrnčířová a Marie Peterková.

Pietní akce se tradičně uskutečňují u Památníku obětem 1945 (ul. Pod Hřbitovem; GPS 49.7844453N, 14.6968639E), Pomníku obětem 1. a 2. světové války (v Husově ulici před Gymnáziem Benešov; GPS 49.7799608N, 14.6871356E), též u pamětních desek v budově Gymnázia, v budově městského úřadu (Masarykovo náměstí 100; GPS 49.7838744N, 14.6900167E), u Židovského památníku na Novém židovském hřbitově (GPS 49.7849864N, 14.6957267E) a u pamětní desky (reliéfu) připomínající oběti 2. světové války (Tyršova ul.; GPS 49.7813508N, 14.6825892E).

←
Pietního aktu u Památníku obětem 1945 (ul. Pod Hřbitovem) se zúčastnilo vedení města Benešov, zástupci legionářů a našeho svazu.

Zprava 1. PhDr. Vladimír Pelc, předseda oblasti ČSBS Benešov, 4. pplk. v zál. Stanislav Švidek, krajský koordinátor pro válečné veterány, zleva 1. Ing. Miroslav Marek, předseda Československé obce legionářské ČSOL Benešov 2, 3. Ing. Jaroslav Hlavnička, starosta města Benešov

Květiny za ČSBS klade Vladimír Pelc, předseda benešovské organizace. →

Pietního aktu u Památníku obětem 1945 (ul. Pod Hřbitovem) se zúčastnilo vedení města Benešov, zástupci legionářů a našeho svazu.

^a [Český svaz bojovníků za svobodu Benešov – Český svaz bojovníků za svobodu Benešov \(csbsbenesov.cz\)](https://csbsbenesov.cz)

Blanka Hrnčířová a Marie Peterková u pomníku v Sedleci.

Odcházejí

22. 2. 2021

Ing. Jiří Bučinský byl členem naší organizace ČSBS Benešov. V organizaci působil pět let. Narodil se v roce 1944. Zapojoval se do komise s historickou tematikou. Jiří byl kamarádský, veselý a své úkoly se snažil vždy podle možností splnit.

Dlouhá léta učil na ZŠ v Postupicích. Mezi učiteli i dětmi byl hodně oblíbený. Jeho žáci z Postupické školy ho pravidelně zvali na svá setkání. Pozvání vždy přijal a nikdy neodmítl se svými žáky i učiteli setkat. V poslední době učil i na ZŠ Jiráskova v Benešově.

Odešel náhle po krátké nemoci 14. 2. 2021 v nedožitých 77 let.

Jeho odchod nás všechny velmi zasáhl.

Na Ing. Jiřího Bučinského budeme vzpomínat vždy jako na dobrého kamaráda, učitele a spolupracovníka v naší organizaci ČSBS.

Poslední rozloučení 25. 2. 2021 v 11.00 hod. ve smuteční síni v Benešově Na Karlově.

Členové organizace se na webových stránkách kriticky vyjadřovali k aktuálním negativním jevům.

Exponent nacistických pohrobků opět zaútočil

17. 1. 2021

Předák sudetského landsmanšaftu Bernd Posselt opět chladnokrevně udeřil. Zopakoval lži sudeťáků. A čeští politici mlčí. Mlčí i současné vedení Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS).

K vršení svých lží zneužil adventní čas. Poválečný odsun sudetských Němců, podporovatelů nacismu, z Československa, označil za etnickou čistku ([viz](#), 21. 12. 2020). *Nebyla to žádná spontánní pomsta, byla to chladnokrevně plánovaná etnická čistka.*

B. Posselt je reprezentant současného protonacismu, jenž je ideovým základem sudeto – německého a – rakouského hnutí landsmanšaftů. Opět lže. Poválečný odsun českých občanů německé národnosti, podporovatelů nacismu, nebylo vyhnání, nebyla to msta, nebyla to ani etnická čistka. Byl to vítěz ve 2. světové válce navržený a schválený odsun českých občanů německé národnosti kolaborujících s nacismem, občanů, kteří se většinou dopustili zrady předválečného Československa z hlediska zákona, zrady, jež byla zločinem, který se v té době trestal i smrtí. Zrada spočívala v aktivním i ozbrojeném pomáhání nepříteli – nacistickému Německu – při likvidaci Československa. Byla to velezrada, zločin proti státu, jehož byli velezrádci státními občany, velezrada s cílem okupace Československa, resp. českých zemí, nacistickým Německem.

O rozumné soužití národních skupin neměli sudetští Němci zájem, ve spojení s nacistickým Německem o rozbití ČSR, i se zbraní v ruce, usilovali. Předci sudetů vraždili naše občany, vypalovali obce – to byly etnické zločiny. Během více než šestileté nacistické nadvlády zahynulo kolem 350 000 obyvatel tehdejšího Československa. Nikdy jsme od sudetů neslyšeli jediné slovo lítosti, omluvy.

O odsunu německých osob, kolaborujících s nacismem, z pohraničí Československa, rozhodly vítězné mocnosti, odsun s kolektivní vinou, etnickou čistkou či pomstou neměl nic společného, a to i když více než devadesát procent z tehdejších sudetů nacismus podporovalo; kdo nebyl nacista a chtěl zůstat, zůstal.

B. Posselt ve svých vystoupeních nabízí rozmluvu, dialog a dokonce přátelství. Základem rozmluvy musí být přiznání viny tehdejších německých občanů Československa na okupaci a vraždách ve třicátých letech do konce 2. světové války. Základem dialogu musí být připomenutí příčin pozdějšího odsunu. Nikoli lhaní.

Vzpomínka Jiřího Vosáhla

15. 1. 2021

Naše Oblastní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu připravila na 9. září 2020 tematický zájezd do Ležáků a Pardubic. Cílem bylo seznámit se s prostředím a tragickým osudem obyvatel obce Ležáky, kdy dospělí obyvatelé byli popraveni na pardubickém Záměcku a děti transportovány do koncentračního tábora.

Prohlídku Záměcku komentoval ředitel památníku. Prohlédli jsme si celý, kde byli obyvatelé Ležáků před popravou věznění a místo, kde gestapáci nakládali děti k transportu a likvidaci v Lodži. Součástí prohlídky byla spontánní beseda. Při besedě jsem vzpomněl, že můj otec byl v Pardubicích před jeho odvozem do věznice v Drážďanech gestapem zadržen. Mám po rodičích 72 dopisů, které si v době věznění otce rodiče vyměnili. Otec nebyl vězněn přímo v Záměcku, ale na služebně gestapa v Pardubicích, nicméně se o Záměcku ve svých dopisech zmiňuje. Byl jsem požádán o popis otcova pobytu ve vězeňských zařízeních Třetí říše a o zveřejnění dopisů. Mimo doručených dopisů jsem získal i dopisy, které nebyly otci doručeny, ale byly uloženy v archivu pražského gestapa.

Žádost o zveřejnění dopisů jsem konzultoval v rodině, především se sestrou a rozhodli jsme se je nezveřejňovat. Důvodem je důvěrný obsah dopisů, týkajících uvězněného otce a matky, která se starala o jejich sotva rok staré dítě, tedy mne. Povaha dopisů je intimně rodinná a o okolnostech věznění a zařízeních, v nichž byl otec vězněn, se zmiňuje pouze okrajově. Právě ty dopisy, kde se zmiňuje více o místě věznění a situaci v nich, nebyly doručeny a skončily uloženy v archivu. Tyto dopisy jsem získal mnohem později, díky pomoci pana Pavla Svědiroha, autora publikace „Občané Žamberka v odboji“.

Pan Svědiroh byl badatel, který se zabýval mapováním osudu občanů Žamberka za okupace Čech a Moravy a při svých bádáních narazil i na jméno mého otce. Můj otec byl za války, před svým uvězněním, zaměstnán na Okresním úřadě v Žamberku jako zemědělský adjunkt a dostal se tak do zájmu pana Svědiroha. Pan Svědiroh mi z Vojenského archivu pomohl zajistit „Stručný přehled podzemní činnosti“ otce, nadporučíka letectva Josefa Vosáhla, před jeho uvězněním. V této zprávě, vyžádané velením letectva v Olomouci, kam se otec v roce 1946 opět zařadil, je stručně popsán život otce před jeho uvězněním, uvěznění samotné a další osudy, než se zařadil zpět do řad armády.

Následující řádky jsou vlastní slova mého otce:

Stručný přehled podzemní činnosti

Po okupaci jsem se rozhodl odejít do ciziny a tam se aktivně zúčastnit boje proti okupantům. Navázal jsem spojení s Aeroklubem v Praze a tam mi bylo slíbeno, že přijdu na řadu. Uvedl jsem, že bych sebou vzal ještě několik kamarádů, kteří rovněž chtějí za hranice. Čekal jsem, ale marně. Jel jsem tudíž znovu do Prahy a tam jsem navázal spojení přímo s plukovníkem Hamšíkem. Ten mi slíbil, že mě a ještě mým dvěma kamarádům umožní cestu do ciziny. Umluvili jsme si, že do týdne dostanu šifrovanou zprávu a po té odjedu do Pardubic, kde se sejdu s kurýrem. Se mnou jel do Prahy nynější major plukovník zahraniční armády východní Josef Kop ze Žamberka a zatím co já jsem jednal v Aeroklubu, on se sešel s nějakým známým vyšším důstojníkem, který jej výjimečně vzal sebou. (Mohl prý vzít jen jednoho.) Měl štěstí.

Mezitím došlo k prozrazení u Aeroklubu a z cesty nebylo opět nic. Byl jsem zaměstnán v Žamberku v Orlických horách na okresním úřadě jako zemědělský adjunkt. Navázal jsem spojení s přednostou důchodkové kontroly v Žamberku Josefem Reisnerem (popraven 1943 v Drážďanech), který byl Spojkou s Odborovou skupinou v Londýně (používám výrazů gestapa). Reisner mi řekl, že má známé v Uherském Hradišti a Uherském Brodě. Na jeho doporučení jsem odejel do Uherského Hradiště, kdež jsem navázal spojení se členy organizace, jež převáděla přes hranice. Byl to v první řadě úředník důchodkové kontroly Rohlena, s nímž jsem byl v osobním styku. Měli jsme smluveno, že budu v noci z 10 na 11 června převeden přes hranice na Slovensko a odtud do Maďarska. 10 června vypověděla Itálie Francii válku a tím byl celý plán zhazen. Změnil se postoj maďarských úřadů k našim uprchlíkům. Ty, kteří utekli a byli dosud na Slovensku, bylo nutno co nejrychleji stáhnout zpět. Po mě se zatím shánělo četnictvo a spoluzaměstnanci z úřadu na popud okresního hejtmána. Byl jsem značně podezřelým. V uherském

Hradišti mi bylo slíbeno, že když bude později linka fungovat (až se najdou nové spojky), budu uvědoměn. Za několik týdnů bylo však lidmi zatčenými v Maďarsku a předanými gestapu v Protektorátě mnoho prozrazeno a začalo zatýkání. Zatčen byl i Rohlena. Já jsem zůstal činným členem podzemní organizace a spolupracoval jsem s Edou Lehrausem ze Žamberka, který převzal úkol spojky po Reisnerovi, když byl tento služebně přemístěn do Hlinska. Převzal jsem referát příprav pro aktivní zásah proti okupantům zde. Provedl jsem evidenci chlapců vojáků. Získával v jednotlivých obcích důvěrníky. Prováděl umísťování osob pronásledovaných gestapem a ukrývání válečných zajatců, uprchlých ze zajateckých táborů. Získal jsem několik míst, kde tito byli ukryti. Mezitím jsem získal spolupracovníky po stránce hmotné. Byl to především Karel Skála, úředník hospodářského družstva v Žamberku. Já jsem vyhotovoval falešné poukazy na chlebové obilí a on obilí dodal k vzornému vlastenci mlynáři Ferdovi Lauterbachovi v Žamberku, č.p. 415, který mouku dodával pro výživu osob nehlášených, ukrývajících se a rodin persekovaných gestapem. Tak bylo dodáno veliké množství potravin. Organisoval jsem opatrování šatstva a peněz pro rodiny a pro persekované. Lauterbach sám ukrýval několik osob až do konce války.

V roce 1942 po sklizni jsem byl pověřen vedením úředního výmlatu na okrese Žamberk. Úřední výmlat jsem provedl ve třech obcích, vždy u třech zemědělců. Výsledky jsem srazil o polovinu u všech obilovin a takto zkorigované je předal Oberlandratu v Hradci Králové. Podle těch hlášení byla rozepisována povinná dávka. Byl jsem však později, nevím kým, udán a vyšetřován několikrát gestapem z Hradce Králové. Se mnou byli vyšetřováni i starosta obce Klášterec Bříza a četníci, zvláště stržm. Žampa, který prováděl dozor. Bylo mi kladeno za vinu, že jsem sabotoval protektorátní hospodářství a připravil toto o mnoho set metrů obilí. Při vyšetřování Schupo mi slibovalo všechno možné, většinou zlé. Vyšetřován jsem byl na okresním úřadě v Žamberku v separované místnosti a slíbeno mi, že při další návštěvě Schupo budu zatčen a převezen do Hradce Králové a tam se mnou bude naloženo jako se škůdcem národa.

Od konce roku 1941 již bylo zjevno, že gestapo táhne nit z Moravy, když zatкло úředníka poštovního úřadu v Ústí n. Orlicí Vašíčka (popraven v Drážďanech). 6. března 1942 zatкло gestapo Reisnera v Hlinsku a Edu Lehrause ze Žamberka. Cítil jsem, že situace se stává pro mě nejistou. Počítal jsem se zatčením. Do práce jsem zasvětil lidi, jimž jsem věřil a o nichž jsem věděl, že budou pokračovat v námi započatém díle. Byl to Skála, Lauterbach, škpt. Makalous, neohrožení a věrní bojovníci. Gestapo mě však nezatýkalo, myslel jsem tudíž, že předchůdci nepromluvili. Nyní po shledání s Lehrausem mi tento sdělil, jak byl prozrazen Reisnerem při těžkém výsledku (nad lidské síly) o tom mi posílal moták, který byl však chycen. A když jsem zůstal doma i přes stanné právo v heydrichiádě, myslel jsem, že tato věc je v pořádku.

Nezatкло mě „Schupo“, neboť dříve přišlo gestapo. 14. září 1942 neočekávaně jsem byl zatčen pardubickým gestapem. Hned v prvních okamžicích jsem viděl, oč jde, nevěděl jsem však co všechno prasklo. Svým vyčkávacím stanoviskem ve výpovědích jsem sice přivodil mnoho projevů „pozornosti“ gestapa a jeho pochopů, ale zvěděl jsem, na čem jsem a jak mám mluvit. Cítil jsem, že to gestapo myslí velmi vážně, když to dostal do ruky známý berlínský boxer Kröger, zástupce pověstného Klagese, šéfa gestapa. Vzdal jsem tudíž jen jedno. Připustil jsem, že bych do ciziny odešel, ale do vojska (legie) jen na zkušenou, za prací (gestapo tomu však věřit nechtělo) a dalo mi mnoho přemáhání, abych toto stanovisko uhájil. K ostatnímu jsem se neznal. Zjistil jsem teprve tam, kteří lidé dělali gestapu pomahače. Byli po zásluze již 5. 5. 1945 „odměněni“.

Pak jsem byl převezen do Drážďan (byl jsem tam od 12. listopadu do 12. prosince 1942). Moje spisy předány Oberreichsanwaltschaft v Berlíně-Velezrada. Z Drážďan jsem byl převezen do Norimberka (tam od 14. prosince 42 do 20. září 1943). V Norimberku jsem byl znovu vyšetřován a za velkého napětí nervů podařilo se mi výpověď učiněnou u gestapa uhájit. Byla to pro dosud v životě nejtěžší zkouška odolat pověstnému Brehmovi, vyšetřujícímu soudci Lidového soudního dvora v Berlíně. Stále to nemohl pochopit. Po celých 9 měsíců, co jsem byl v Norimberku, měl jsem nejpřísnější vyšetřovací vazbu. Nic číst, nic psát, žádná vycházka (9 měsíců jsem nepřekročil práh cely, ani se nekoupal). Vrchní pochop Hirschmann si mě tak oblíbil, že jsem důstojník letectva, že mi nedal ani tu porci tuřinu či trávy – obyčejné trávy kosou nasečené – v samotné vodě uvařené. Moje váha pod 50 kg na 180 cm výšky je toho důkazem. No konečně kdo „absolvoval“ Norimberk může povědět.

12. srpna 1943 jsem byl souzen I. senátem lidového soudního dvora v Berlíně pro velezradu (par. 80-84, 91 a, b, l) usiloval o násilné odtržení území patřícího vždy Říši, připravoval „Vorschub“ pro naše zahraniční bojové jednotky pokus nésti zbraň proti Říšské branné moci a j. (Tam jsem poznal jak bylo

dobré, že protokol u gestapa byl pro mě příznivý). Přes všemožné zásahy vrchního říšského žalobce jsem byl odsouzen na 4 roky káznice a po odpykání samozřejmě koncentrák. Bylo mi totiž gestapem řečeno jasně, že pro mě není návratu. Po odsouzení jsem byl převezen do Straubingu, vážně jsem onemocněl a po vyléčení jsem byl převezen do káznice Bayreuth-St. Georgen, kdež jsem byl od listopadu 1943 do konce. V Bayreuthu jsem byl ubytován na sále s asi 70 Čechy. Sháněl jsem zprávy a noviny všemožnými způsoby. Večer jsem vykládal situaci a ještě spolu s Dr. Habrychem Františkem tajemníkem města Českých Budějovic, Dr. Sailerem z Poděbrad, vysokoškolačkem Hvězd. Štefanem, bratrem por. let. Štefana, který byl v Anglii a Ivana, jenž byl odsouzen v Norimberku k smrti a popraven, kpt. Frantíkem z Tábora a četnými jinými – jsem dodával ostatním nervově poničeným víru dlouhým vězněním, útrapami a záměrnou propagandou goebbelsovskou sílu a nezlomnou víru ve vítězství naší věci a v lepší, spravedlivý a svobodný zítřek.

Navázal jsem spojení motákem se svojí manželkou a prostřednictvím této s mojí skupinou. Připravila mi příznivé podmínky pro úkryt, ježto jsem chtěl na podzim 1944 z káznice prchnout. Manželka byla ve stálém spojení se Skálou, Lauterbachem, por. let. Alblem (který účinně podporoval ilegální organizaci na Rychnovsku všemi prostředky, neohroženě, ač byl pozorován gestapem, neboť jeho oba bratři byli již zatčeni od r. 1942), škpt. Fr. Markalousem ze Žamberka, který již byl v ilegalitě (prchl před gestapem) a shromažďoval v okolí Ferd. Lauterbacha, v lesích na Kunvaldsku, Kameničné, Žamberku skupiny partyzánů.

Útěk mi byl však zmařen spoluvězni – Němci. I tam byli ti padouši špatní, veskrze podlí a křivých páteří. Na jaře 1945 byl Lidový soud z Berlína přestěhován (nebylo tam bezpečno a sám největší vrah po Hitlerovi – Freissler byl s jinými „soudci“ zabit pumou při přelíčení) do Bayreuthu a tam mělo být souzeno 47 našich partyzánů z Olomoucka. Ty jsem udržoval v náladě, všemožně podporoval potravinami, zprávami, motáky, ač to bylo velmi pro mě nebezpečné. Řada jich byla odsouzena k smrti, ještě před odtransportováním jsem živil podle možností potravinami jako své bratry. Všichni žijí, nebyli popraveni (neměli na to Němci čas) a jejich dopisy jsou mi velkou odměnou. Jejich vedoucí Mirek Havlíček z Olbramovic u Litovle by rád povídal.

V noci 14. dubna 1945 při leteckém poplachu jsem utekl z káznice, přešel po několika střechách chlévů, stodoly, márnice a byl jsem na svobodě. Po cestě vpravdě křížové, zdecimován hladem, zimou, odřenými a zanícenými nohama, stížen horečkou dorazil jsem 19. dubna o půlnoci domů. Původně jsem šel směrem na Tachov (bylo to nejbližší) byl jsem však u Zlatého Potoka zatčen hlídkou sudetského Volkssturmu (ti darebáci, poturčenci konali službu velmi důkladně). Prchl jsem jim však, šel zpět do Bavor a po hranicích až k Čerchovu. Přešel tam hranice přímo Protektorátu a šel jsem přes Domažlice do Přeštic. Přes Plzeň, Prahu do Kostelce n. Orlicí vlakem. Několik dní jsem se potácel skoro v bezvědomí. Navázal jsem prostřednictvím manželky se skupinou Žamberk, která prováděla atentáty na vlaky, trati v úseku Litice-Žamberk. Účast na akcích proti ustupujícím německým vojskům. Získány zbraně a dodávány odhodlaným lidem, kteří úspěšně zasáhli na státní silnici Jablonné n. Orli. Kostelec proti kolonám německým.

Po příchodu Rudé Armády jsem se dal k dispozici posádkovému velitelství v Kostelci n. Orli. jako tlumočník. Následně jsem byl odeslán do Hradce Králové na letiště. Zprávy o mé činnosti jistě ochotně by podal p. štábní kapitán pěchoty Eduard Kašpárek, nyní náčelník štábu pěšího pluku v Liberci. Pak jsem byl přidělen na letiště do Liberce a odeslán do Prostějova do pilotního přeškoleního kursu a odtud do Olomouce, kdež jsem dosud.

Vyplnil jsem vše, jak mi moje svědomí kázalo.

Tolik citace. Jen bych ještě dodal, že můj otec byl členem Českého svazu protifašistických bojovníků až do svého úmrtí v roce 1983.

JUDr. Jiří Vosáhlo,
člen Oblastní organizace ČSBS Benešov

Benešovská organizace ČSBS navštívila památníky v Ležákách a pardubickém Zámečku **30. 11. 2020**

V plánu akcí na rok 2020 měla naše organizace naplánován zájezd do památníků Ležáky a Pardubic, kde v roce 1942 Němci „vykonali“ další „trest“ za likvidaci R. Heydricha.

Koronavirus a s ním spojená opatření a omezení způsobil několikaměsíční odklad zamýšlené akce. Nakonec bylo datum stanoveno a tak jsme se dne 9. září sešli u autobusu a vyjeli směr východní Čechy.

Naše první zastávka vedla do Muzea v Ležákách, kde nám byl promítnut dokument a následně jsme vyslechli vyprávění o obyvatelích osady, jejich odbojové činnosti prováděné společně s parašutisty a radistou výsadku. I o tragické odplatě Němců. Muži, ženy a děti byli odvezeni do zámku v Pardubicích (Larischova vila), kde byli dospělí zastřeleni a děti odvezeny do Prahy k případné selekci. Mezi zastřelenými byla i jedna žena v pokročilém těhotenství. Děti, kromě dvou děvčátek vybraných k umístění do německých rodin, byly odvezeny do Chelmu, kde byly usmrceny. Nejmladšímu dítěti byl 1 rok a 2 měsíce.

Poté jsme se volně rozešli po pietním území a na mnoha místech jsme znovu vstřebávali obrázky a slova, která jsme před chvílí viděli a slyšeli.

Po přejezdu do Pardubic k Zámku (Larischově vile) jsme si poslechli vyprávění o historii zámku od doby výstavby až po dnešek. Pak už jsme poslouchali vyprávění o lidech z osady Ležáky, na jejich příjezd v autokarech pod dohledem německých vojáků, čekání ve sklepení na další osud, odebrání dětí matkám a posléze zastřelení všech dospělých. I o osudech dalších lidí z odbojové skupiny operující v okolí osady. Návštěva sklepních prostor vily byla velmi emotivní. Položili jsme květiny, rozsvítili svíčky a položili je k fotografiím všech usmrcených obyvatel osady.

Všechny zastávky na naší cestě, ale hlavně všechna vyprávění o osudech lidí z této malé osady, časově hodně překročily náš původní časový plán. Vrátili jsme se sice v pozdních odpoledních hodinách, ale s vědomím skvěle prožitého dne.

Text: Blanka Hrnčířová

Fota: Vladimír Pelc

Tento zájezd – návštěva pietních míst Ležáky a Zámek Pardubice – se uskutečnil díky finanční podpoře MÚ Benešov.

Účastníci pietní návštěvy

Přílohy:

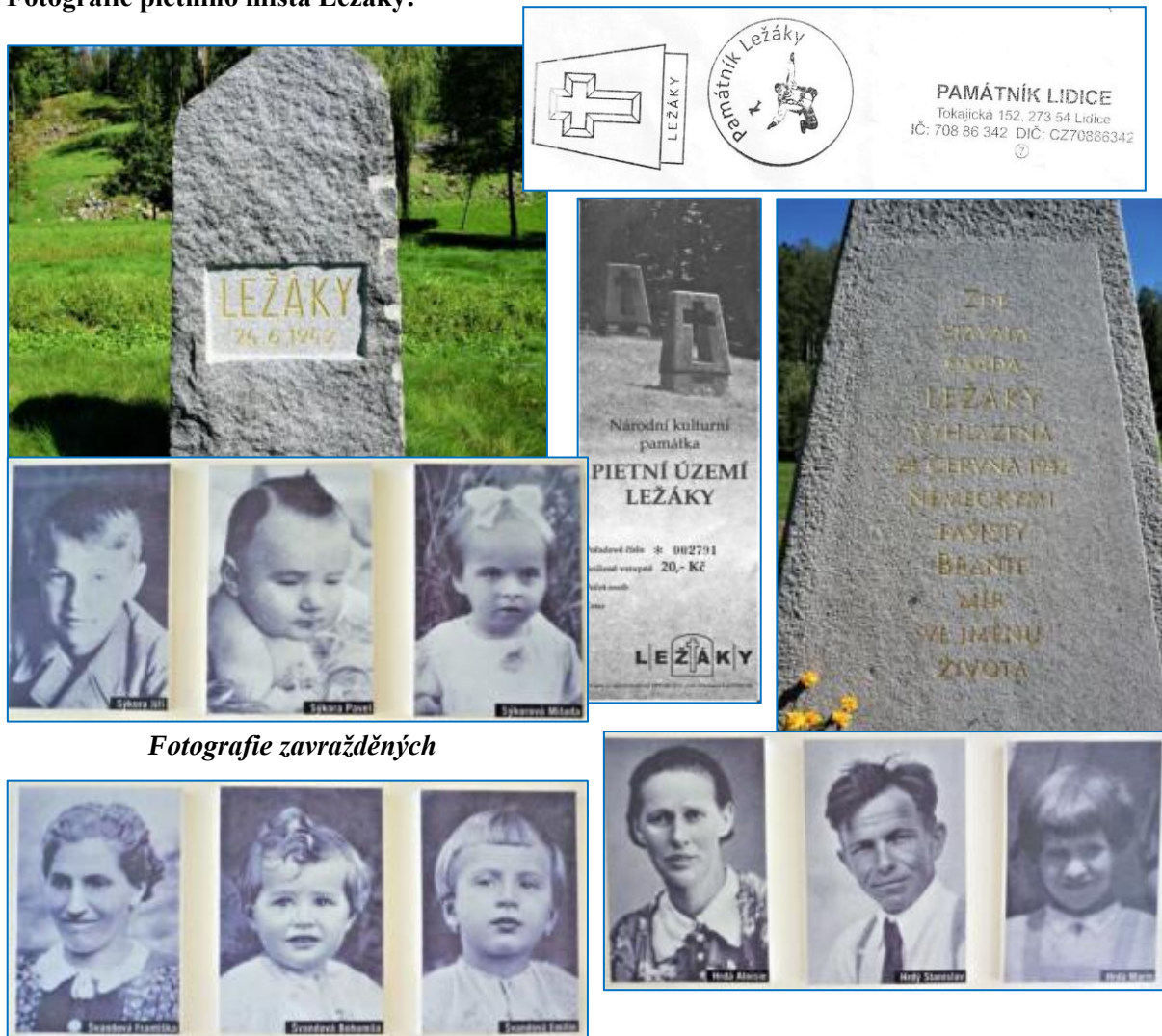
Ležáky byla osada na Chrudimsku, která byla 24. června 1942, 14 dní po vyhlazení Lidic v důsledku heydrichiády vypálena a její obyvatelé zavražděni nacisty jako odplata za to, že v ní byla ukrývána vysílačka Libuše parašutistické skupiny Silver A, která se účastnila likvidace zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Seznam obětí vyhlazení Ležáků uvádí přehled všech obyvatel této osady, kteří přišli o svůj život v rámci Heydrichiády v roce 1942.

Někteří obyvatelé osady totiž pomáhali skupině

parašutistů Silver A ve složení Alfréd Bartoš, Josef Valčík a Jiří Potůček. Tu nechala nad Protektorátem Čechy a Morava vysadit československá exilová vláda v Londýně. Parašutisté vybavení vysílačkou s krycím jménem Libuše informovali londýnskou vládu o situaci v protektorátu. Současně měli vytvořit středisko, jež by koordinovalo akce ostatních parašutistů.

Fotografie pietního místa Ležáky:

Fotografie zavražděných

Videa:

Návštěva na Zámečku v Pardubicích – část I.

<https://youtu.be/NUAqXGVTGNo>

Návštěva na Zámečku v Pardubicích – část II.

<https://youtu.be/HSatM-3XYGs>

Návštěva na Zámečku v Pardubicích – část III., sklepení

<https://youtu.be/HV5J84bdF7k>

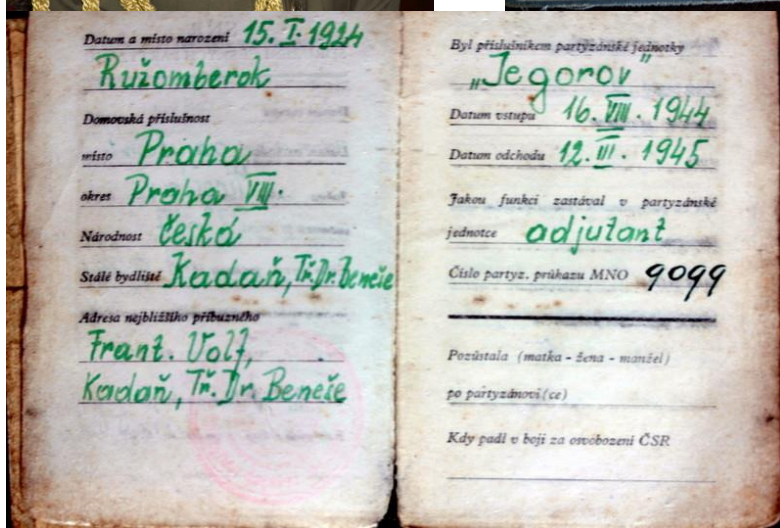
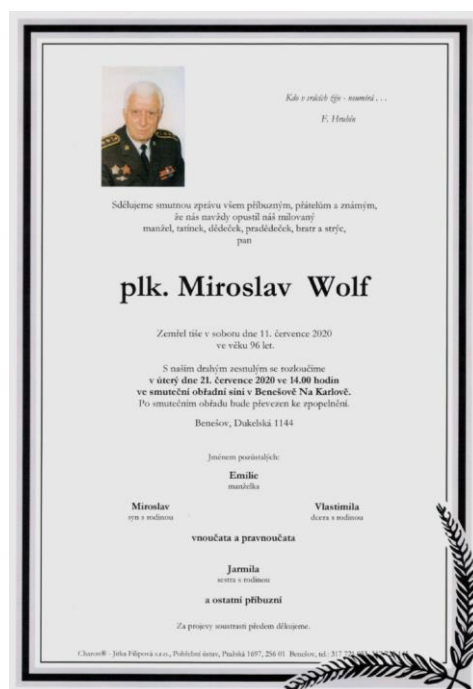
Pamětník JUDr. Jiří Vosáhlo vzpomíná

<https://youtu.be/nnBjOBMltZ8>

Vzpomínali jsme na naše zemřelé členy.

Dne 11. července 2020 zemřel náš dlouholetý člen plk. v. v. Miroslav Wolf.

Čest jeho památce.

Ze vzpomínek M. Wolfa.

Besedy 2. 4. 2017 s Miroslavem Wolfem se zúčastnili za ČSBS Benešov Miloslav Hořejší, Jiří Chaloupka a Vladimír Pelc, manželka Emílie, syn Miroslav a Stanislav Švitek za ČSOL, SVV ČR.

Ze vzpomínek M. Wolfa.
Besedy 2. 4. 2017
s Miroslavem Wolfem se
zúčastnili za ČSBS
Benešov Miloslav Hořejší,
Jiří Chaloupka a Vladimír
Pelc, manželka Emílie, syn
Miroslav a Stanislav
Švitek za ČSOL, SVV ČR
– část I.

<https://youtu.be/I-VcgeT4WA>

Ze vzpomínek M. Wolfa. Besedy 2. 4. 2017 s Miroslavem Wolfem se zúčastnili za ČSBS Benešov
Miloslav Hořejší, Jiří Chaloupka a Vladimír Pelc, manželka Emílie, syn Miroslav a Stanislav Švitek za
ČSOL, SVV ČR – část II.

<https://youtu.be/jaIDx1V5CA0>

Informace o 10. řádném zasedání Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu

Jednání se uskutečnilo 19. 6. 2019. K jeho usnášeníschopnosti chyběli tři členové ústředního výboru.

Předseda Vodička napadl ty předsedy oblastních výborů, kteří neodevzdali originály účetních dokladů, smluv a dohod o provedení práce do rukou J. Vodičky kvůli finanční kontrole ministerstva financí ČR, tvrzením, že budou stíháni pro zpronevěru. Napsal to i ve svém dopise ze 13. 6. 2019, který adresoval oblastním výborům.

Přesto, že se ústřední výbor nesešel v dostatečném počtu, zvolil dalším místopředsedou ústředního výboru RSDr. Miroslava Mikulčáka, předsedu oblastního výboru ČSBS Vsetín.

Jeho volba i závěry jednání ústředního výboru nejsou pravomocné.

**Na základě informace Jitky Gruntové
zpracoval Vladimír Pelc**

*(na zasedání ÚV jsem nebyl přítomen,
protože jsme měli pravidelné jednání oblastního výboru Benešov)*

Vystoupení na 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Český svaz bojovníků za svobodu je snad jediným sdružením občanů s celorepublikovým působením, které má v současnosti zásadní politické problémy.

Český svaz bojovníků za svobodu (ČSBS, Svaz) je bojkotován rozšiřující se množinou autorit centrálních – Senátem, v jednotlivých akcích prakticky i Poslaneckou sněmovnou, armádním ministerstvem, i autorit regionálních – pražským magistrátem, vedeními (samosprávami) některých krajských měst a obcí. Jde o postupně se rozšiřující bojkot zvenčí.

Některé oblastní organizace Svazu vyjadřují vážné znepokojení nad mnoha přetrvávajícími problémy v činnosti ČSBS, hlasují pro odstoupení vedení, vyjadřují nesouhlas s osobní účastí členů vedení na jejich pietních ad. akcích (nejznámější jsou akce v Lidicích a Ležákách). Jde o postupně se rozšiřující bojkot zevnitř.

Proč je taková situace? Protože předsednictvo Svazu porušuje stanovy ČSBS.

Předsednictvo Svazu porušuje stanovy tím, že na své akce zve politiky, kteří tam nemají co dělat; mohou tam být jako diváci, avšak nikoliv proto, aby vykládali své aktuální politické názory na aktuální politické záležitosti kvůli své aktuální politické aktivitě v aktuálních volbách. Svaz nemůže být platformou pro současné politické boje. To je nelegitimní chování vedení a Svaz tak neuznává politickou legalitu.

Na takových akcích mohou vystupovat jen ti politici, kteří jsou ve státních funkcích, nebo jsou poslanci atp., ať s jejich aktuálními politickými názory souhlasíme či nikoli, ale jde o politiky, kteří byli zvoleni v demokratických volbách a Svaz je demokratický a demokracii uznává – to je legitimní chování Svazu, jenž uznává politickou legalitu (viz stanovy Svazu). A hlavně: I ti politici se mohou na akcích Svazu vyjadřovat jen k tomu, jaký je smysl činnosti Svazu; jestliže Svaz bere záštitu nad určitou akcí, vystupující osoby musejí svazové regule dané stanovami Svazu dodržovat. Pokud nechtějí, ať hovoří jinde a jindy. Proto ať si své názory třeba o současném Afghánistánu, současně EU, o současném zapojení ČR do NATO či o současně vojenskopolitické situaci doma i ve světě atp. vykládají jinde.

Neschopnost naplňovat ideovou podstatu stanov Svazu se projevuje i v tom, že vedení Svazu je schopno – bez schválení ústředním výborem, což je podle stanov nezbytné – udělit na jedné straně metál poslanci za KSČM Zdeňku Ondráčkovi, což vedlo k rozsáhlé dehonestaci Svazu kvůli jeho působení v pohotovostní jednotce SNB v listopadu osmdesátého devátého roku, a na straně druhé stejný metál stejné vedení, opět bez potřebného schválení podle stanov Svazu, udělí metál sudetofilovi Danielu Hermanovi.

Vedení Svazu tak dělá pro většinu členů i veřejnosti, zákulisní politiku, která, může vést jenom k jeho likvidaci.

Výrazným nedostatkem, v rozporu se stanovami, je neprůhlednost hospodaření vedením Svazu s movitým i nemovitým majetkem ČSBS; kupř. téměř polovina (v minulé roce sedmačtyřicet, v předminulém devětačtyřicet procent) ze státní dotace užívá vedení bez souhlasu a bez vědomí ústředního výboru, který má o hospodaření rozhodovat.

I v těchto případech je kolektivní řízení Svazu podle stanov nahrazeno osobním rozhodnutím předsednictva Svazu. Přitom předsednictvo Svazu a výkonný výbor odpovídají za šíření dobrého jména ČSBS, za správné, úplné a věrohodné hospodaření s finančními prostředky pro zabezpečení činnosti ČSBS.

Jaké je řešení? Celková personální obměna vedení. Jinak skončí bojovníci na lopatkách.

*Vladimír Pelc,
předseda oblastního výboru ČSBS Benešov*

Informace o 10. mimořádném zasedání ÚV ČSBS dne 4. 6. 2019

Jde o stručnou informaci o uvedeném zasedání, na kterém skupina předsedů oblastních výborů předložila „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“.

1. Většina členů ÚV hlasovala pro zachování současného vedení a stavu (pro změny hlasovalo asi 14 členů ÚV; viz „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“).

2. Objevují se hlasy, že by měly být zrušeny Benešovy dekrety; s tím souvisí i to, že předseda J. Vodička předal bez schválení ÚV před více než jedním rokem svazové vyznamenání bývalému ministru Hermanovi, s cílem, aby zprostředkoval jednání s B. Posseltem, šéfem německého landsmanšaftu.

3. Většinu členů ÚV neprůhledné a neefektivní hospodaření současného předsednictva (Vodička, Kulhánek, Andres) nezajímá.

4. Signatáři „Otevřeného dopisu...“ byli označeni za rozbíječe, za vnitřní nepřátele... (to znáte z minulé historické etapy našeho státu).

5. Většina členů ÚV se domnívá, že současné předsednictvo je dobré, že vnější kritika („útoky“) je neopodstatněná, je pouze politická, a že je nutné se proti ní tvrdě vymezit, „semknout se“ a „táhnout za jeden provaz“.

*Vladimír Pelc,
předseda oblastního výboru ČSBS Benešov*

*Vedení Českého svazu bojovníků za svobodu
začalo bojovat především s kritiky jejich práce.
Smyslenkami, nepravdami.*

Proti smyslenkám se musím ohradit

viz <https://www.parlamentnilisty.cz/profily/PhDr-Vladimir-Pelc-126657/clanek/Proti-smyslenkam-se-musim-ohradit-95452>

Musím se ohradit proti klamům, které v českém levicovém deníku Haló noviny dne 3. 6. 2019, publikoval místopředseda Českého svazu bojovníků za svobodu Emil Šneberg. Rozhovor vedl redaktor J. Kojzar (<http://www.halonoviny.cz/articles/view/50994254>).

V uvedeném rozhovoru bratr Emil Šneberg (ve Svazu se oslovujeme „sestro“, „bratře“), místopředseda Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS), řekl mnoho pravdivých údajů: Jde o ty, které se týkají činnosti Svazu a jsou připomenutími obsahu stanov Svazu.

O podstatných aktuálních politických a hospodářských problémech Svazu však br. E. Šneberg nemluvil, nebo je zkreslil.

Svaz je snad jediným sdružením občanů s celorepublikovým působením, které má v současnosti zásadní politické problémy. Je bojkotován rozšiřující se množinou autorit centrálních – Senátem, v jednotlivých akcích prakticky i Poslaneckou sněmovnou, armádním ministerstvem, i autorit

regionálních – pražským magistrátem, vedeními (samosprávami) některých krajských měst a obcí. Jde o postupně se rozšiřující bojkot zvenčí.

Některé oblastní organizace Svazu vyjadřují vážné znepokojení nad mnoha přetrvávajícími problémy v činnosti ČSBS, hlasují pro odstoupení vedení, vyjadřují nesouhlas s osobní účastí členů vedení na jejich pietních ad. akcích (nejznámější jsou akce v Lidicích, Ležákách ad.). Jde o postupně se rozšiřující bojkot zevnitř.

Proč je taková situace? Protože předsednictvo Svazu porušuje stanovy ČSBS. E. Šneberg v rozhovoru zamlčel, že více než desítka oblastních organizací, jejíž členové tvoří dvacet procent všech členů Svazu, schválilo „Otevřený dopis členům ÚV ČSBS“ s cílem zachránit Svaz, jeho poslání, zastavit jeho marginalizaci a ostouzení v očích veřejnosti, i další úbytek členů ČSBS, kteří na protest s politickým tunelováním Svazu jeho předsednictvem, z něho vystupují.

Z otevřeného dopisu:

Základní podmínkou pro nezbytné změny uvnitř ČSBS i pro obnovení jeho prestiže navenek je personální výměna předsednictva ÚV ČSBS. Jsme si vědomi existence dlouhodobé, vytrvalé a agresivní kampaně vedené některými médii i některými politickými silami nejen proti ČSBS jako organizaci, ale také proti jejímu poslání, kterým je hájit nezkreslenou historickou pravdu a poválečné státoprávní uspořádání. Touto kampaní ale nelze omluvit vše. Vyjadřujeme proto zásadní znepokojení nad nedostatečnou reprezentací ČSBS navenek, nad vnitřním organizačním chaosem, nad nejasnostmi kolem prodeje majetku ČSBS i jeho hospodaření a zejména nad některými kroky současného vedení ČSBS, které vedou k poklesu prestiže ČSBS v očích veřejnosti i orgánů státní správy a samosprávy, a v neposlední řadě též k odlivu členů. Vedení ČSBS tak nahrává kampani vedené těmi silami, jejichž cílem je ČSBS marginalizovat nebo zlikvidovat. Považujeme za nepřijatelné a v rozporu s posláním a stanovami ČSBS, aby ČSBS vyznamenával medailemi ČSBS příslušníky represivních složek nedemokratického režimu, kteří se prokazatelně aktivně podíleli na represích nebo kteří jednají v rozporu se stanovami a posláním ČSBS. Fakt, že čelní představitelé ČSBS, a někdy dokonce i ČSBS celý, pozbyli svého dlouholetého postavení váženého spolupředsedy i řečníka na klíčových pietních shromážděních v Terezíně, Lidicích a Ležákách, je smutným a ostudným vysvědčením činnosti současného předsednictva ÚV ČSBS. Ze stejného důvodu se někteří přední ústavní činitelé České republiky, včetně např. předsedy Senátu PČR, odmítají účastnit pietních akcí v přítomnosti předsedy ČSBS. Neutěšenou situaci dokresluje fakt, že kvůli některým krokům předsednictva ÚV ČSBS odmítají náš svaz finančně i jinak podporovat také některá města.

V ČSBS, který byl založen jako nestranický a nezávislý spolek, převážily osobní politické preference některých vedoucích funkcionářů, takže ČSBS je jimi zneužíván k prosazování zájmů zcela jiných, než jsou zájmy svazu. Musíme dát najevo, že svaz rozhodně nejsou pouze mediálně viditelní členové předsednictva ÚV ČSBS, ale že svaz jsme my, řadoví členové a oblastní organizace. My pečujeme o odkaz těch, kdo trpěli a umírali za svobodu a suverenitu naší země. My se snažíme předávat nezkreslenou historickou pravdu.

Silně medializována byla neschopnost předsednictva naplňovat ideovou podstatu stanov Svazu, projevující se i v tom, že je schopno udělit na jedné straně svazový metál poslanci za KSČM Zdeňku Ondráčkovi, což vedlo k rozsáhlé dehonestaci Svazu kvůli jeho působení v pohotovostní jednotce SNB v listopadu osmdesátého devátého roku, a na straně druhé stejný metál stejné předsednictvo, bez potřebného schválení ústředním výborem podle stanov Svazu, udělí metál sudetofilovi Danielu Hermanovi. Předsednictvo Svazu tak dělá pro většinu členů i veřejnosti zákulisní politiku, která může vést jenom k likvidaci Svazu.

Výrazným nedostatkem, v rozporu se stanovami, je neprůhlednost hospodaření předsednictvem Svazu s movitým i nemovitým majetkem ČSBS; kupř. téměř polovina (v minulém roce sedmačtyřicet, v předminulém devětačtyřicet procent) ze státní dotace užívá vedení bez souhlasu a bez vědomí ústředního výboru, který má o hospodaření rozhodovat.

V čem br. E. Šneberg nemluvil pravdu? Na návodnou otázku redaktora, proč se útoky na ČSBS z tzv. domácích lavic zvyšují (seriózní otázka by neosahovala označení „útoky“, nýbrž kupř. neutrální „kritika“ apod.; označení „útoky“ je návodné a redaktor svou otázkou fakticky klade odpověď), E. Šneberg tvrdil: *Já osobně se domnívám, že útoky souvisejí i s tím, jakým směrem se Svaz bojovníků za svobodu dnes ubírá a jakým směrem by se měl ubírat podle diktátu některých politiků. To znamená, zda*

se bude i nadále zabývat zejména stále opomíjenou oblastí domácího odboje proti německé nacistické okupaci Čech a Moravy v letech 1939–1945, nebo do své působnosti svaz zahrne i tzv. třetí odboj po roce 1948.

Pan E. Šneberg neříká pravdu: Stanovy žádnou zmínku o tzv. třetím odboji neobsahují. Na zasedáních ústředního výboru nikdo s takovým tvrzením, že bychom měli zahrnovat tzv. třetí odboj, nevystoupil, nikdo návrh na změnu stanov v tomto smyslu nepodal; od žádného člena tohoto výboru jsem takový názor neslyšel ani mimo oficiální jednání, ani takový záměr žádná oblastní organizace neprojevila. Pan E. Šneberg vytváří atmosféru, podle které je údajně Svaz pronásledován nečistými politickými silami. Není tomu tak: Politicky Svaz tuneluje pouze jeho současné předsednictvo. A hledání tzv. vnitřního nepřítele je prastarou bolševickou metodou dehonestace kritiků, a to i těch, kteří mají na lepším fungování Svazu zájem.

Dále E. Š.: *A také, zda se svaz nechá zatlačit do pozice pouhých pomníkových kladečů věnců a nebude se vyjadřovat k současnému překrucování českých dějin, protože toto už je politika a tu přece podle některých ústavních činitelů takový spolek, jako je Svaz bojovníků za svobodu, nesmí dělat.*

Není pravda, že „vnitřní“ kritici chtějí Svaz zatlačit do pozice kladečů věnců – do této role se stylizuje naopak současné předsednictvo Svazu, jehož je E. Šneberg členem. Pokud jde o politické působení Svazu: Předsednictvo porušuje stanovy Svazu tím, že na své akce zve politiky, kteří tam nemají co dělat; mohou tam být jako diváci, avšak nikoliv proto, aby vykládali své aktuální politické názory na aktuální politické záležitosti kvůli své aktuální politické aktivitě v aktuálních volbách. Svaz nemůže být platformou pro současné politické boje. To je nelegitimní chování předsednictva, které neuznává politickou legitimitu.

A dále: Toto vedení není schopné reagovat na aktuální dění ve společnosti, neumí ani současné způsoby a formy komunikace s veřejností. Proto máme ve Svazu málo mladých členů, o čtyřicátníka nezavádíš, nejsme pro ně přitažliví. (Musím jako perličku uvést: Nedávno jsem se bavil s předsedou Svazu ing. J. Vodičkou, a povídám o Svazu, jeho činnosti, o činnosti jeho organizací v místech, se víc dovím z YouTube, než z centrálního svazového webu, to není dobře a dostal jsem fantastickou odpověď *já nevím, co je jůtůb?*, takže mi nezbylo, než reagovat *chlapci, a s takovými fosilními znalostmi chcete kormidlovat toto občanské sdružení?*)

Vyloženou podpásovku, kterou by seriózní redaktor nepřipustil, si dovolil E. Šneberg vůči ing. J. Bobošíkové, předsedkyni oblasti ČSBS v Lidicích, a to připomínkou, že ona bydlí v Praze a přitom je členkou v organizaci v Lidicích (stanovy Svazu však umožňují, aby člen byl v libovolné územní organizaci, bez ohledu na jeho bydliště). Neserióznost poznámky spočívá v tom, že br. E. Šneberg, který je členem místní organizace v Praze 2, a z tohoto titulu je i členem ústředního výboru a místopředsedou Svazu – má sám trvalé bydliště v Teplicích-Proseticích; tedy také jinde, než členem je. Jiným to ale vyčítá.

Protože nepředpokládám, že by se mnou levicový deník Haló noviny uskutečnil rozhovor na dané téma, abych mohl uvést nevhodné informace br. E. Šneberga na pravou míru, a to alespoň v rozsahu, který poskytl br. E. Šnebergovi, zvolil jsem tento způsob publikace.

PhDr. Vladimír Pelc,
předseda Oblastního výboru ČSBS Benešov
a člen Ústředního výboru ČSBS

Na webových stránkách jsme publikovali odkazy na významné společenské aktivity.

Projekt Lidická hrušeň pokračuje

https://www.youtube.com/watch?v=cPwPyU-aR_g

Hlas veřejnosti je síla, kterou jen tak nezastavíš

Naučme se respektovat sílu hlasu veřejnosti. Osobně jsem takto začal vážně uvažovat na pietním aktu k uctění památky amerických letců v Konopišti. Aniž bych tušil, co mne čeká, dostavil jsem se na místo

této pietní akce o hodinu dříve, připraven položit k památníku věnec za Český svaz bojovníků za svobodu. A za tuto hodinu jsem pochopil, že sílu hlasu veřejnosti nelze podceňovat.

Opakovaně jsem byl kontaktován s některými účastníky této pietní akce v amerických uniformách, co že to mám za znak na vázance. Když jsem jim vysvětloval, že je to znak ČSBS – tedy naší organizace, dostal jsem se do prekérní situace, kterou jsem chtěl z počátku řešit okamžitým odjezdem.

Několik veteránů, když zjistili, co je to za znak, mi nezávisle na sobě řekli, jestli se nestydím ten znak nosit veřejně. Když jsem dostal otázku, co to máme za pohybné vedení v Praze, které řídí pan generál Vodička, marně jsem jim vysvětloval, že náš Oblastní výbor ČSBS Benešov je v tom nevinně a že to je záležitostí všech předsedů OV, ze kterých se náš ÚV skládá, mezi nimiž je zřejmě převážná většina příznivců předsedy Vodičky, sotva si touto cestou vymůžeme nějakou změnu ve vedení organizace. Na dotaz, co tedy s tím chceme dělat, jsem problém mohl jen těžko vysvětlovat.

Abych se z této pro mne nepříjemné a trapné situace nějak dostal, vyzval jsem ty, co mne oslovili, aby nám prostřednictvím svých organizací pomohli zesílit hlas – tedy hlas veřejnosti ve snaze prosadit změnu ve vedení ÚV ČSBS.

Předpokládám, že o tomto návrhu budou alespoň někteří přemýšlet stejně, jako členové ČSBS Benešov.

V Benešově 7. 5. 2019

*za OV ČSBS Benešov
JUDr. Jiří Chaloupka*

Z historie organizace (publikováno v r. 2017)

Po druhé světové válce vznikl sloučením Svazu národní revoluce, Sdružení osvobozených politických vězňů a pozůstalých a Československé obce legionářské „**Svaz bojovníků za svobodu**“ s působností v Čechách, na Moravě a Slezsku, který sdružoval účastníky národního boje za osvobození Československé republiky z německé nacistické okupace v letech 1938 až 1945, politické vězně z koncentračních táborů a věznic, bojovníky ze západních i východních armád, partyzány, účastníky Slovenského národního a Pražského povstání, legionáře z 1. světové války a také pozůstalé. V roce 1951 se český Svaz bojovníků za svobodu sloučil se Slovenským zväzom protifašistických ľudových bojovníkov. Nově vzniklá organizace přijala název **Československý svaz protifašistických bojovníků**. V roce 1990 se v Čechách a na Moravě členové Českého svazu protifašistických bojovníků vrátili k názvu „**Český svaz bojovníků za svobodu**“ (ČSBS).

Hlavním posláním ČSBS je především úsilí o posilování národní hrdosti a lidské důstojnosti, uchování paměti národa s cílem, aby nedocházelo k překrucování dějin domácího odboje za svobodu v dobách rakouské nadvlády, zejména v letech 1914 až 1918, tak i v čase německé nacistické okupace v letech 1938 až 1945. Aby dějinné události byly objektivně hodnoceny a vyzdvížen jejich historický význam pro současnou i budoucí generaci. Aby mladá generace nebyla vydána na pospas mediálnímu přísunu informací, kterým nezáleží na pravdivosti, ale na atraktivitě.

Oblastní výbor ČSBS na Benešovsku míval v 50. až 80. letech základní organizaci téměř v každém městě nebo větší vsi. Dnes [pozn. v roce 2017] má OV tři základní organizace v Benešově, Voticích a Vlašimi. Za sedmdesát let činnosti převážná část ustavujících členů, přímých účastníků odboje již zemřela a členskou základnu tvoří pozůstalí, potomci a sympatizující občané. Prvním předsedou OV byl bratr Oliverius po něm bratr Měchura a dále bratři Lechner, Láska, Voříšek, Hejný, sestry Dr. Camrdová a Žahourková, ing. Jaroslav Kubíček a PhDr. Vladimír Pelc.

PhDr. Vladimír Pelc, člen ZO ČSBS Benešov

Členové výboru oblastní organizace ČSBS Benešov v r. 2017:

Místopředsedové

Evu Houdková, předsedkyně ZO ČSBS Vlašim

Karel Kosák, předseda ZO ČSBS Votice

Tajemnice

Ing. arch. Jana Žabová, členka ZO ČSBS Benešov

Zapisovatelka (kronikářka)

Marcela Nová, členka, členka ZO ČSBS Votice

Předseda historicko-dokumentační komise

plk. v. v. JUDr. Jiří Chaloupka, člen ZO ČSBS Benešov

Předseda sociálně zdravotní komise

Jiří Bučinský, člen ZO ČSBS Votice

Předseda revizní komise

Miloslav Hořejší, člen ZO ČSBS Benešov

Další členové Oblastního výboru:

Jiří Svatoň, ZO ČSBS Votice; JUDr. Jiří Vosáhlo ZO ČSBS Benešov; Marie Vyskočilová, ZO ČSBS Votice; Blažena Štěpánková, ZO ČSBS Votice.

Květnové pietní akty 7. 5. 2017

Zúčastnili jsme se pietních aktů 7. 5. 2017 v Benešově, u památníků obětem 2. světové války před Gymnáziem Benešov, u památníku židovským obětem války na starém hřbitově a památníku obětem sovětské Rudé armády.

Kladení věnce k památníku obětem 2. světové války u Gymnázia Benešov.

Zleva: bratr plk. v. v. JUDr. Jiří Chaloupka, sestra Blanka Hrnčířová a bratr PhDr. Vladimír Pelc.

Bratr Ing. Petr Hostek, starosta Benešova, při projevu.

Zprava: pplk. v zál. Stanislav Švidek, krajský koordinátor pro válečné veterány, plk. v. v. JUDr. Jiří Chaloupka, sestra Blanka Hrnčířová, bratr PhDr. Vladimír Pelc.

Na židovském
hřbitově
v Benešově.

Zleva PhDr.
Ladimír Pelc,
uprostřed pplk.
v zál. Stanislav
Švídík, krajský
koordinátor pro
válečné veterány
a JUDr. Jiří
Chaloupka.

Kladení věnce u
památníku padlým
osvoboditelům –
vojákům Rudé
armády v Benešově.

Projekce filmu „Živý mrtvý“ 27. 1. 2017

Dne 27. 1. 2017 jsme se zúčastnili projekce filmu p. Stanislava Motla „Živý mrtvý“ a následné besedy v benešovském muzeu, trvající asi dvě hodiny; benešovská organizace ČSBS byla spoluorganizátorem. Hlavním organizátorem byla sestra Marie Peterková. Účast byla solidní, přítomno bylo pět desítek osob, Stanislav Motl výborný, jeho film burcuje.^a

Prohlédněte si fotogalerii:

27. 1. 2017 **DEN PAMÁTKY OBĚTÍ
HOLOCAUSTU A PŘEDCHÁZENÍ
ZLOČINŮM PROTI LIDSKOSTI**
cyklus Významné dny

DENÍK RŮŽENY PORGESOVÉ
10:00, AULA GYMNÁZIUM BENEŠOV

Scénické čtení deníku Růženy Porgesové, benešovské židovské dívky.
Účinkuje Vanda Doskočilová a Vojtěch Gavenda, divadlo DE FORMACE.

ŽILI MEZI NÁMI
12:00, PAMÁTNÍK,
NOVÝ ŽIDOVSKÝ HŘBITOV NA KARLOVĚ

Návštěva muzejní expozice o benešovské židovské komunitě
v Památníku na novém židovském hřbitově. Ve spolupráci
s občanskou společností Památník Benešov.

ŽIVÝ MRTVÝ
18:00, Šímová síň,
Muzeum umění, Malé nám. 1/74

60ti minutový mimořádně sugestivní dokument, který osobně
představí známý český reportér Stanislav Motl. Otevřená a šokující
zpověď člověka, který se jako vězeň stal členem smutně proslulého
osvětinského sonderkomanda. Členové tohoto komanda byli nacisty
přinuceni, aby asistovali při likvidaci lidí v plynových komorách.
Hrůzné vzpomínky na nepředstavitelné lidské utrpení je pak pronásledovaly
po celý další život. Po skončení promítání beseda. Přípraveno ve spolupráci
se Svazem bojovníků za svobodu Benešov.

*Pozvánka na Den památky obětí
holocaustu a předcházení zločinům proti
lidskosti.*

*Akci uvedl starosta Benešova a člen
benešovské organizace ČSBS
Ing. Petr Hostek.*

Stanislav Motl při besedě.

^a Na www.youtube.com lze fulltextem nalézt mnoho publicistických prací Stanislava Motla.

Účastníci akce.

Sestra Ing. arch. Jana Žabová, tajemnice Oblastního výboru ČSBS Benešov a plk. v. v. JUDr. Jiří Chaloupka, předseda historicko-dokumentační komise Oblastního výboru ČSBS Benešov.

